

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 11C/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521202470
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Fraňová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3521202470.2

Uznesenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v spore žalobcu Š. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX XX, Ž.B. XXXX/XX, zastúpeného Mgr. Dávidom Štefankom, advokátom, IČO: 42 182 298, so sídlom Bratislava 841 03, Povožnícka 18, proti žalovanému C. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX XX, R. XXX/XX, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

I. Žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 5C/15/2015 **o d m i e t a**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 18.08.2021 domáhal, aby súd povolil obnovu konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/15/2015.

2. Žalobný návrh odôvodnil tým, žalobca Š. N. sa žalobou podanou dňa 26.01.2015 domáhal proti žalovanému v 1. rade určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV XXXX pre k.ú. L., obec L.: parcely registra „V.“, parc. č. 216/2 o výmere XXX m² - záhrady; parc. č. XXX/X o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoria; parc. č. XXXX/X o výmere XXXX m² - záhrady a stavby - rodinného domu súpisné č. XX, postaveného na parcele č. parc. č. XXX/X o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoria. Okrem toho sa žalobca domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXXXXX uzatvorenej dňa 05.09.2013 medzi žalovaným v 2. rade, ako veriteľom a dlžníkmi, ktorými boli žalobca Š. N., nebohá Y. N., B. Š. a spoločnosť U. E. E..A..O., ako aj určenia neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 05.09.2013 uzatvorenej na základe vyššie uvedenej Zmluvy o úvere č. XXXXXX. Predmetom záložného práva sa okrem iných nehnuteľností stal aj rodinný dom súp. č. XX na parc. XXX/X, ďalej pozemky V.-L. parc. č. XXX/X záhrady o výmere XXX m², parc. V.-L. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a parc. V.-L. č. XXXX/X záhrady o výmere XXXX m². v k.ú. L., ktoré sa v dôsledku neplnenia si zmluvných povinností dlžníkom, následne stali predmetom dražby vykonávanej na návrh žalovaného v 2. rade, ako záložného veriteľa. V dražbe konanej dňa 18.09.2014 v F., došlo k vydraženiu predmetných nehnuteľností za cenu 49.600,00 EUR, pričom licitátor udelil dražobný príklep žalovanému v 1. rade. Priebeh tejto dražby bol v zmysle § 20 ods. 13 zák. č. 527/2002 Z.z riadne osvedčený notárskou zápisnicou U. XXX/XXXX, U. XXXXX/XXXX notárky Q. L., so sídlom v F.Í., D. XX. Okresný súd v Novom Meste nad Váhom ako súd prvej inštancie mal za to, že vo vzťahu k žalobnému návrhu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bolo pre rozhodnutie veci kľúčovým to, že dňom udelenia príklepu t.j. 18.09.2014 začala plynúť 3 mesačná lehota upravená § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, v rámci ktorej môže osoba, ktorá tvrdí, že bola dražbou dotknutá na svojich právach, namietať neplatnosť dražby, a to osobitným druhom žaloby. Po márnom uplynutí tejto zákonnej lehoty zaniká nielen právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby, ale zásadne zaniká aj právo úspešne sa domáhať určenia vlastníckeho práva k vydraženej veci. Je tomu tak preto, že otázku platnosti resp. neplatnosti dobrovoľnej dražby nie je možné skúmať v inom konaní, než v konaní podľa § 21 ods. 2

zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, a to ani ako prejudiciálnu otázku, pričom v súvislosti s týmto názorom poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/186/2010. Okresný súd v Novom Meste nad Váhom ďalej poukázal na to, že trojmesačná lehota na podanie žaloby na určenie neplatnosti dražby začala plynúť dňom udelenia príklepu, t.j. 18.09.2014 a skončila dňa 18.12.2014. Žalobca podal žalobu, až dňa 26.01.2015, čiže po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty, čím došlo k zániku práva domáhať sa určenia neplatnosti dražby. Keďže v konaní nebol produkovaný dôkaz o tom, že by na strane žalobcu existovali dôvody upravené v § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z., ktoré by žalobcu oprávňovali domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí zákonnej trojmesačnej lehoty, nebolo možné žalobe v časti o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vyhovieť a súd nemal inú možnosť, než žalobu v tejto časti zamietnuť. V súvislosti s formuláciou žalobného petitu na určenie vlastníckeho práva a nie na určenie neplatnosti dražby, súd pri posudzovaní žaloby vychádzal z toho, že z obsahu žaloby bolo dostatočne zrejmé, že žalobca vo vzťahu k nehnuteľnostiam namieta porušenie ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, preto s prihliadnutím na podanie žaloby bez kvalifikovaného právneho zastúpenia, žalobu posudzoval v intenciách § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Vo vzťahu k nároku žalobcu na určenie neplatnosti úverovej zmluvy a záložnej zmluvy Okresný súd v Novom Meste nad Váhom dospel k záveru, že na takomto určení nie je daný naliehavý právny záujem, pričom podľa súdu nie je od 01.07.2016 zásadne ani možné rozhodnúť určovacou žalobou o existencii právneho vzťahu, t.j. platnosti alebo neplatnosti zmluvy. Zákon totiž žalobu o určenie právnej skutočnosti pripúšťa len v tom prípade, že táto možnosť vyplýva z osobitného predpisu, čo podľa súdu nebolo v prejednávacom prípade. Súd ďalej uviedol, že účastníkom konania o neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy by musel byť minimálne aj dlžník z úverovej zmluvy (U. E., E..A..O..), pričom táto spoločnosť sa účastníkom konania v tomto prípade nestala. Táto vada konania mala za následok neúplnosť okruhu účastníkov, čo je samo o sebe dôvodom na zamietnutie žalobného návrhu. Z uvedeného dôvodu nemal súd inú možnosť, než žalobu o určenie neplatnosti úverovej zmluvy z procesných dôvodov zamietnuť. Vo vzťahu k určení neplatnosti zmluvy o Zriadení záložného práva zo dňa 05.09.2013 Okresný súd v Novom Meste nad Váhom konštatoval, že na takomto určení nebol v čase vynesenia rozsudku daný naliehavý právny záujem predovšetkým z toho dôvodu, že záložné právo v priebehu konania zaniklo splnením zabezpečovanej pohľadávky v celom rozsahu. Táto skutočnosť bola preukázaná jednak kvitanciou zo dňa 12.02.2018, ako i oznámením o upustení od dobrovoľnej dražby vo vzťahu k ďalším nehnuteľnostiam, ku ktorým bolo zriadené záložné právo uvedenou záložnou zmluvou. Súd rovnako poukázal na skutočnosť, že prípadná úspešnosť takejto žaloby je podmienená tým, že účastníkmi konania by museli byť všetci účastníci predmetnej záložnej zmluvy, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd žalobu zamietol z procesných dôvodov aj v tejto časti. Proti Rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom zo dňa 14.02.2018, sp. zn. 5C/15/2015 podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Trenčíne rozhodnutím zo dňa 15.11.2018, sp. zn. 4Co/153/2018 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

3. Dôvodnosť návrhu na obnovu konania podľa § 397 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, preukazuje existencia nových dôkazných prostriedkov, ktorými je možné preukázať právne skutočnosti, spôsobilé priviesť priaznivejšie rozhodnutie pre žalobcu a ktoré s poukazom na charakter označených dôkazných prostriedkov nemohol bez svojho zavinenia použiť v konaní vedenom pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 5C/15/2015, ako aj v odvolacom konaní vedenom pred Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 4Co/153/2018. Napriek tomu, že žalobca žalobu podal po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty upravenej v § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, na strane žalobcu existovali dôvody upravené v § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ktoré žalobcu oprávňovali domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí zákonnej 3-mesačnej lehoty, avšak žalobca tieto dôkazy nemal v čase podania žaloby k dispozícii, a preto sa nemohli v pôvodnom konaní vykonať. Ide o skutočnosti a dôkazy, že vtedajší konateľ spoločnosti Getfin s.r.o. (aktuálne Y. E.. A.. O.. v likvidácii) R. M. pri poskytovaní úveru na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXX a na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXX zo dňa 27.11.2013 uviedol žalobcu Š. N. do omylu, pričom využil neskúsenosť a tieseň žalobcu ohľadne poskytovania úveru a poskytol mu úvery, ktorými si nechal sľúbiť plnenie, ktorých hodnota je k hodnote vzájomného plnenia v hrubom nepomere. Aj keď je v Zmluve o úvere uvedené, že účelom poskytnutia úveru je kúpa technologického zariadenia a týmto spôsobom bol úver poskytnutý na účet spoločnosti U. E. E..A..O.., žalobca mal za to, že ide o úver na súkromné účely, pričom konateľom R. M. bol presvedčený, že úver mu bude poskytnutý len ak bude ako dlžník uvedená spoločnosť U. E. E..A..O.. Zmluvy o úveroch boli predchystané spoločnosťou I. E..A..O.. (aktuálne Y. E.. A.. O.. v likvidácii). Je nepochybné, že vtedajší konateľ spoločnosti I. E..A..O.. (aktuálne Y. E.. A.. O.. v likvidácii) R. M. sa dopustil trestného činu úžery v zmysle § 235 ods. 1 Trestného zákona,

a to tým, že využil neskúsenosť žalobcu Š. N., ako fyzickej osoby a konateľa a poskytol mu úver, pričom za poskytnutie tohto úveru spoločnosti I. E..A..O.. (aktuálne Y. E.. A.. O.. v likvidácii) sľužiť plnenie vo forme nákladov úveru, ktorých hodnota vo výške 24.550,00 EUR bola k hodnote poskytnutého úveru vo výške 25.000,00 EUR v hrubom nepomere. Vtedajší konateľ spoločnosti I. E..A..O.. (aktuálne Y. E.. A.. O.. v likvidácii) R. M. túto pohľadávku za spoločnosť I. E..A..O.. (aktuálne Y. E.. A.. O.. v likvidácii) R. M. uplatnil, a to prostredníctvom výkonu záložného práva, ktoré realizoval dobrovoľnou dražbou, pričom dražobníkom bola spoločnosť N. K. A. E..A..O., v mene ktorej konala G.. Q. Q. a súčasne ktorej vtedajším spoločníkom a konateľom bola G.. B. M., manželka R. M.. Žalobca v čase podpisu zmluvy o úvere nerozumel dosahu a následkom podpisu úverovej zmluvy za podmienok, ktoré boli predchystané R. M.. Bez ohľadu na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi právnickými osobami, za právnické osoby jednájú osoby fyzické a len tie je možné uviesť do omylu, zneužiť ich tieseň alebo neskúsenosť, a preto neobstojí tvrdenie R. M., že právnické osoby si môžu nastaviť podmienky obchodovania a poskytovania úverov, ktoré nie sú ničím obmedzená a privodiť tak stav, kedy je dlžník povinný vrátiť dvojnásobok požičanej čiastky. Žalobca v predmetnej veci podal na spoločnosť ENOMIL s. r. o. v likvidácii, so sídlom Stavbárska 5178/42, 821 07 Bratislava, IČO: 46 371 265, v mene ktorej koná K. M., ktorá v čase spáchania trestného činu vystupovala pod obchodným menom Getfin s. r. o., so sídlom Bezručova 1191/3, 911 01 Trenčín a za ktorú v čase spáchania trestného činu konal R. M., ako aj na fyzickú osobu R. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/X, XXX XX F., ako aj na právnickú osobu, spoločnosť Dražby a reality s. r. o., so sídlom Bezručova 1191/3, 911 01 Trenčín, IČO: 46 039 457, v mene ktorej v súčasnosti koná G.. Q. Q. a Y. V., avšak v čase spáchania trestného činu bola spoločníkom aj konateľom aj G.. B. M., ako aj na fyzickú osobu G.. Q. Q., trvale bytom M.. U.T. XXXX/X, XXX XX F., trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchanie trestného činu úžery v zmysle § 235 ods. 1 Trestného zákona, ktoré bolo podané na Obvodnom oddelení PZ, Kvetná 7, 911 42 Trenčín. Žalobca taktiež uvádza, že Dobrovoľná dražba v skutočnosti nie je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva. V dobrovoľnej dražbe nemožno nadobudnúť vec od nevlastníka, a to ani za stavu, že nebol podaný návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby (rozsudok Krajského súdu Prešov z 30. októbra 2012, sp. zn. 20Co/123/2011, 20Co/51/2012). Je tiež dôležité pripomenúť, že v prípade dobrovoľnej dražby nedochádza k prelomeniu zásady „nemo plus iuris“. Súd musí nielen rešpektovať právo, ale aj jeho výklad a jeho aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Súdu prislúcha, aby sa zaoberal otázkou či mechanická a formalistická aplikácia zákona bez ohľadu na zmysel a účel záujmu chráneného právnou normou nemôže priniesť absurdné následky a v prípade, že tomu tak je, aby takúto interpretáciu zákona odmietol a zvolil výklad v duchu zákona. V danom prípade je predmetom konania ochrana vlastníctva žalobcu, ktorého vlastnícke právo bolo narušené absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Zásada „nemo plus iuris“ svedčí v prospech Žalobcu a nemôže byť spochybnená ani dražbou. Argumentom k tomuto tvrdeniu je samotný titul nadobudnutia vlastníctva dražbou, ktorým je len iný typ súkromnoprávnej zmluvy, v ktorej zásada „nemo plus iuris“ jednoducho platí a jej prelomenie by zákonodarca musel výslovne ustanoviť. Bez ohľadu na to, či je dobrovoľná dražba len osobitným zmluvným typom alebo skutočnosťou podľa § 132 Občianskeho zákonníka, ustanovenie, ktoré by zásadu „nemo plus iuris“ výslovne prelamovalo zákon o dobrovoľných dražbách neobsahuje. Keďže takéto ustanovenie neobsahuje, musí táto zásada platiť aj v prípade dobrovoľnej dražby. Čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje každému právo vlastníť majetok a každému vlastníkovi rovnaký obsah a ochranu jeho vlastníckeho práva. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky toto ustanovenie nezaručuje právo nadobudnúť konkrétnu vec do vlastníctva, ale zaručuje naopak každému, kto v súlade s právnym poriadkom určitú konkrétnu vec do vlastníctva nadobudol, že svoje vlastnícke právo stratí opäť iba v súlade so zákonom. Rýdzo ekonomický pohľad jednostranne zohľadňujúci len investíciu vydražiteľa je nezlučiteľný s vyššie uvedenou ústavnou ochranou existujúceho vlastníckeho práva skutočného vlastníka predmetu dražby. Vlastník má právo užívať svoj majetok „pokojne“, a nemôže byť teda nútený pravidelne si zisťovať, či jeho majetku nehrozí zo strany tretích osôb zásah. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 M Cdo 20/2011 zo dňa 18.12.2012). Dobrovoľná dražba, ktorej navrhovateľom nie je skutočný vlastník, je konaním, ktoré sa vedie absolútne mimo vôle a i bez pričinenia skutočného vlastníka, bez akejkoľvek predbežnej kontroly súdu alebo iného orgánu verejnej moci, výlučne pod kontrolou dražobníka, ktorý je súkromnoprávnym subjektom vykonávajúcim svoju činnosť ako podnikanie, teda za účelom dosiahnutia zisku. Ak bol správou katastra povolený vklad vlastníckeho práva na základe absolútne neplatnej zmluvy, na základe ktorej bola v tomto prípade vykonaná dražba, je teda reálne daný len modus, avšak jasne chýba titulus, teda platne uzavretá zmluva. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu takto nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva hoc i dobromyseľného nadobúdateľa. Rovnako tak nie je možné za uvedeného stavu uprednostniť požiadavku právnej istoty a ochrany práv nadobudnutých v dobrej

viere pred zásadou, podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práv ako sám má. (Uznesenie Ústavného súdu SR z 10.02.2010, sp.zn. I. ÚS 50/2010-11).

4. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobnému návrhu kópiu trestného oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že mohol byť spáchaný trestný čin podaný dňa 18.08.2021.

5. Žalovaný sa k žalobe o obnovu konania písomne vyjadril. Uviedol, že rozhodnutím Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.02.2018 sp.zn. 5C/15/2015 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.11.2018 sp.zn. 4Co/153/2018 bolo rozhodnuté o zamietnutí žaloby o určenie vlastníckeho práva a o určenie neplatnosti právnych úkonov. Dovoľanie podané v predmetnej veci bolo odmietnuté. Rozhodnutím Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.02.2018 sp.zn. 5C/38/2018 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.01.2020 sp.zn. 4Co/40/2020 bolo rozhodnuté o zaplatení sumy 20.550,00 Eur za bezdôvodné obohatenie titulom užívania nehnuteľnosti. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 7C/83/2015 zo dňa 12.09.2019 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/4/2020 bolo rozhodnuté o vypratání nehnuteľnosti. Dňa 29.04.2021 bola uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 35/Ek/1174/2020 zamietnutá sťažnosť povinných na zastavenie exekúcie, ktorej vykonaním bol poverený súdny exekútor C.. D. V., so sídlom Exekútorského úradu C. XXXX, XXX XX F., ktorý ju vedie pod sp.zn. 331 EX 662/20. Žalobca v podanej žalobe uvádza nepravdivé informácie o nových skutočnostiach, na základe ktorých žiada obnovu konania. Žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli prejednávané v súdnom a aj v jeho podávaných zamietnutých sťažnostiach v exekučnom konaní žalobca nepreukázal. Žalobca sa domáha obnovy konania a vychádza len zo skutočnosti, že podal dňa 18.08.2021 vymyslené trestné oznámenie vedené na Okresnom riaditeľstve PZ v Trenčíne - Úrade justičnej a kriminálnej polície pod číslom konania ORP 681/2-VYS TN 2021, na základe ktorého nepravdivo obviňuje niekoľko osôb, a to z dôvodov, že poskytovateľ úveru uviedol žalobcu do omylu, že sa konateľ spoločnosti poskytujúcej úvery dopustil trestného činu úžery a podobnými nepravdivými ničím nepodloženými obvineniami. Toto trestné oznámenie bolo OR PZ Trenčín odmietnuté ako nedôvodné. Podaná žaloba má opäť len jediný účel, a to natiehnuť prebiehajúce exekučné konanie a vyhnúť sa vystaňovaniu z nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, a to už od roku 2014. Žalobca sa po celú dobu konania snaží úmyselne mariť súdne rozhodnutia j exekučné konania za účelom natiehnutia času, a to už od roku 2014. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, odboru kriminálnej polície ČVS:ORP-681/2-VYS-TN-2021 zo dňa 18.09.2021 bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné oznámenie oznamovateľa Š. N., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vo veci podozrenia z prečinu Úžera podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona, odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § ods. 2 Trestného poriadku.

7. Uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín sp.zn. Pn 772/21/3309 zo dňa 13.10.2021 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť oznamovateľa Š. N., podaná proti vyššie uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa zamietnutá ako nedôvodná.

8. Podľa § 397 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

9. Podľa § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

10. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11. Podľa § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

12. Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

13. Podľa § 410 CSP, žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

14. Podľa § 413 ods. 1 CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

15. Podľa § 413 ods. 2 CSP, ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

16. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži k tomu, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor, alebo iná právna vec, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie vo veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstáť. Na jej uplatnenie musia byť dané osobitné dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých spor bol právoplatne skončený (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. To znamená, že mimoriadnym opravným prostriedkom možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, a to z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania.

17. Súd pri posudzovaní žaloby na obnovu konania vychádza zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, čo je zárukou princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže doceliť v riadnom dvojinštančnom postupe formou riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, medzi ktoré patrí aj obnova konania z taxatívne vymedzených dôvodov uvedených v § 397 CSP. Žalobou na obnovu konania sa preto nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy. Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 98/11 zo dňa 11. 08. 2011).

18. Žalobca podanou žalobou žiadal obnoviť konanie v právoplatne skončenej veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. 5C/15/2015, ktorá bola rozhodnutá rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom dňa 14.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.11.2018 sp.zn. 4Co/153/2018. Ako dôvod obnovy konania žalobca uviedol, že vo veci bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu. Ako dôkaz predložil súdu trestné oznámenie, ktoré podal dňa 18.08.2021 vo veci podozrenia z prečinu Úžera na tom skutkovom základe uvedenom v predmetnom oznámení.

19. Ako vyplýva z uznesenia OR PZ v Trenčíne, OKP zo dňa 18.09.2021 v spojení s rozhodnutím OP Trenčín zo dňa 13.10.2021 bolo trestné oznámenie oznamovateľa odmietnuté.

20. S poukazom na uvedené, keďže v konaní neexistuje dôvod obnovy konania podľa ust. § 397 písm. c) CSP, súd žalobu žalobcu ako zjavne nedôvodnú zamietol.

21. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, keď v danom prípade bol plne úspešný žalovaný, avšak vzhľadom na to, že mu v konaní žiadne trovy preukázateľne nevznikli, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré je potrebné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom (§ 357 písm. c/, j/, m/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).